KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 14.10.2019 r.
COM(2019) 471 final

2019/0224 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie mechanizmu rekompensaty dla państwa członkowskiego, którego przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego Eurojustu

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW[1] („rozporządzenie w sprawie Eurojustu") Rada, działając na wniosek Komisji, określi do dnia 12 grudnia 2019 r. w drodze aktów wykonawczych mechanizm rekompensaty przyznawanej państwom członkowskim, których przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego Eurojustu. Zgodnie z art. 11 ust. 7 rozporządzenia w sprawie Eurojustu państwo członkowskie może, w przypadku gdy jego przedstawiciel krajowy zostaje wybrany na przewodniczącego, oddelegować inną odpowiednio wykwalifikowaną osobę, aby wzmocnić biuro na czas sprawowania przez tego przedstawiciela kadencji przewodniczącego.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Rozporządzenie w sprawie Eurojustu przyjęto w dniu 14 listopada 2018 r. Zgodnie z jego art. 12 ust. 1 i 2 Komisja powinna zaproponować mechanizm ustalania rekompensaty, którą przyznaje się państwu członkowskiemu, jeżeli jego przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego Eurojustu. Zgodnie z rozporządzeniem państwo członkowskie, którego to dotyczy, musi złożyć do Kolegium Eurojustu wniosek o rekompensatę i uzasadnić potrzebę wzmocnienia biura krajowego w związku ze zwiększonym obciążeniem pracą.

Celem mechanizmu rekompensaty jest wsparcie danego państwa członkowskiego, gdy jego przedstawiciel krajowy zostaje wybrany na przewodniczącego, a biuro krajowe tego państwa potrzebuje wzmocnienia w celu realizacji swoich zadań.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Art. 85 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE") stanowi, że Eurojust działa na podstawie rozporządzenia przyjmowanego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Jednym z celów rozporządzenia w sprawie Eurojustu jest wzmocnienie funkcji operacyjnych Eurojustu poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedstawicieli krajowych. Praca przewodniczącego będzie obejmowała więcej zadań związanych z zarządzaniem i administracją, w związku z czym będzie on musiał skupić się całkowicie na kwestiach operacyjnych. Z tego względu wprowadzono możliwość oddelegowywania do Eurojustu przez państwo członkowskie, którego to dotyczy, innej odpowiednio wykwalifikowanej osoby, za którą dane państwo członkowskie powinno otrzymywać rekompensatę zgodnie z właściwymi przepisami.

Niniejszym wnioskiem Komisja wywiązuje się ze swojego prawnego obowiązku wynikającego z art. 12 ust. 1 rozporządzenia w sprawie Eurojustu. Wniosek jest zatem zgodny z obowiązującymi przepisami w tej dziedzinie.

• Spójność z innymi politykami Unii

Niniejszy wniosek jest spójny z polityką Unii i pracami legislacyjnymi mającymi na celu utworzenie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, określonej w tytule V

[1] Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

TFUE, w tym z zasadą wzajemnego uznawania. Zasada ta jest podstawową zasadą w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek jest oparty na art. 12 rozporządzenia w sprawie Eurojustu.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zgodnie z art. 12 rozporządzenia w sprawie Eurojustu Komisja jest prawnie zobowiązana do przedłożenia wniosku dotyczącego ustalenia mechanizmu rekompensaty. Wniosek ten jest niezbędny do zapewnienia możliwości wystąpienia o taką rekompensatę przez państwo członkowskie, którego przedstawiciel krajowy zostaje wybrany na przewodniczącego, w przypadkach określonych w rozporządzeniu w sprawie Eurojustu.

• Proporcjonalność

Zakres niniejszego wniosku ogranicza się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu, a zatem jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Wniosek jest bezpośrednio związany z wdrażaniem rozporządzenia w sprawie Eurojustu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

Niniejszy wniosek dotyczy zobowiązania Komisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia w sprawie Eurojustu. Ze względu na przedmiot sprawy Komisja uznała, że nie było potrzeby przeprowadzania oceny *ex post*, konsultacji z zainteresowanymi stronami ani oceny skutków.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Zgodnie z art. 12 ust. 4 rozporządzenia w sprawie Eurojustu koszty mechanizmu rekompensat są pokrywane z budżetu Eurojustu.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Ze względu na charakter tego środka nie ma potrzeby jego wdrożenia.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

W art. 1 określono ogólne ramy mechanizmu rekompensat; dotyczy on również wniosku o rekompensatę oraz terminu, w którym taki wniosek może zostać przekazany Eurojustowi.

Art. 2 zawiera dalsze szczegóły dotyczące podejmowania decyzji przez Kolegium.

Art. 3 odnosi się do obliczania kwoty rekompensaty, która może zostać wypłacona.

Art. 4 reguluje wejście w życie decyzji wykonawczej Rady.

2019/0224 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

w sprawie mechanizmu rekompensaty dla państwa członkowskiego, którego przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego Eurojustu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości i w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylenia decyzji Rady 2002/187/WSiSW[2], w szczególności jego art. 12,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przedstawiciel krajowy wybrany na przewodniczącego Eurojustu będzie pełnił dodatkowe funkcje jako przewodniczący zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1727 oraz regulaminem Eurojustu.

(2) Pełnienie funkcji przewodniczącego będzie miało wpływ na obciążenie pracą zastępcy i asystenta z państwa członkowskiego, którego przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego, a dane państwo członkowskie może zdecydować o oddelegowaniu innej odpowiednio wykwalifikowanej osoby, aby wzmocnić biuro krajowe na czas trwania kadencji przewodniczącego.

(3) Art. 11 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1727 stanowi, że w przypadkach, w których oddelegowywana jest taka dodatkowa osoba, dane państwo członkowskie jest uprawnione do złożenia wniosku o rekompensatę.

(4) Mechanizm rekompensaty powinien zapewniać równe traktowanie przedstawiciela krajowego wybranego na przewodniczącego i dodatkowej osoby oddelegowanej przez dane państwo członkowskie w odniesieniu do rzeczywistego zwrotu kosztów utrzymania i innych powiązanych wydatków,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwo członkowskie, którego przedstawiciel krajowy został wybrany na przewodniczącego Eurojustu i które z tego względu oddelegowało inną osobę do swojego biura krajowego, uprawnione, zgodnie z art. 11 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2018/1727, do złożenia do Kolegium Eurojustu wniosku o rekompensatę, zawiera w swoim wniosku następujące informacje:

[2] Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

a) decyzja danego państwa członkowskiego dotycząca oddelegowania danej osoby;

b) uzasadnienie potrzeby wzmocnienia swojego biura krajowego ze względu na zwiększone obciążenie pracą;

c) informacje dotyczące krajowego miesięcznego wynagrodzenia brutto oddelegowanej osoby;

d) informacje dotyczące kosztów utrzymania i innych powiązanych wydatków, które podlegają zwrotowi oddelegowanej osobie na mocy prawa krajowego;

e) informacje dotyczące rachunku bankowego, na które ma być przekazywana rekompensata.

2. Zainteresowane państwo członkowskie przesyła wniosek o rekompensatę do Kolegium Eurojustu w terminie 6 miesięcy od oddelegowania danej osoby.

Artykuł 2

1. Kolegium Eurojustu podejmuje decyzję o przyznaniu rekompensaty w rozsądnym terminie.

2. Zainteresowane państwo członkowskie jest uprawnione do rekompensaty przez okres, w którym jego przedstawiciel krajowy pełni funkcję przewodniczącego, i na czas trwania oddelegowania danej osoby.

Artykuł 3

1. Zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1727 Eurojust zwraca danemu państwu członkowskiemu następujące kwoty:

a) 50 % krajowego miesięcznego wynagrodzenia brutto oddelegowanej osoby oraz

b) koszty utrzymania i inne powiązane wydatki faktycznie poniesione przez dane państwo członkowskie w odniesieniu do oddelegowanej osoby.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1 lit. b), są zwracane tylko w przypadku, gdy oddelegowana osoba jest na mocy prawa krajowego uprawniona do otrzymywania jakiegokolwiek rodzaju świadczeń lub płatności odpowiadających wydatkom, podobnych swoim charakterem do tych przewidzianych w załączniku VII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”)[3], takich jak: dodatki rodzinne, dodatek zagraniczny, zwrot kosztów związanych z podjęciem obowiązków, w tym dodatek na zagospodarowanie, koszty podróży, koszty przeprowadzki, diety dzienne.

3. Eurojust dokonuje zwrotu danemu państwu członkowskiemu zgodnie z warunkami i limitami finansowymi mającymi zastosowanie w tym państwie członkowskim. Nie mogą one w żadnym przypadku przekraczać maksymalnych kwot dodatków lub płatności odpowiadających wydatkom, określonych w załączniku VII do regulaminu pracowniczego.

[3] Ustanowionego rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. (Dz.U. L 56 z 4.3.1968) .

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący